?Els lavabos manresans

Recordo el dia que vaig anar a la biblioteca del Casino a les acaballes del 2021. Em va semblar curiós que hi hagués tantes persones en una àrea on generalment no hi ha gaire concurrència -tret de les hores punta de *cruising*-: als lavabos. Aquesta circumstància no va ser fruit de la sincronització de l'aparell digestiu o el sistema urinari de tota aquella gent, sinó pel fet que s'havia renovat la senyalització dels sanitaris, per fer-los més inclusius. Hi havia qui intentava desxifrar els pictogrames de les portes, hi havia gent amb debats acalorats sobre la identitat de gènere i, fins i tot, hi havia algú que aprofitava el caos per orinar en un racó. Altres havien tingut menys sort, es notava que havien fet salat i els seus pantalons lluitaven contra els elements.

Tothom ha d'entendre que aquest canvi de la senyalització dels lavabos per denotar el que s'hi pot trobar a dins trenca realment amb la classificació binària de gènere. Però, per desgràcia, els que ja tenien més privilegis abans ara encara en tindran més, ja que tindran accés arreu i podran activar l'aspersor a qualsevol vàter. En aquest sentit, tots sabem que per més símbols que hi hagi a la porta, el que et trobes quan entres en uns lavabos fora de casa és una incògnita. Hi hauria d'haver una pantalla led on s'indiqués el nivell de salubritat de la cambra. Quants cops he entrat carregat d'urgència a un lavabo sense importar-me el meu gènere ni la senyalització del vàter i, un cop a dins, he hagut de fer muntanyes amunt a la zona pèlvica i fer mitja volta a causa del lamentable estat de l'habitació? Desenes.

Ves a saber quanta gent de la que hi havia allà reunida s'identificava amb els gèneres binaris i quants tenien dubtes sobre la seva identitat de gènere. El que estava clar és que allà ningú compartia el mateix gènere que jo. Nosaltres, una minoria creixent, ens sentim exclosos en aquests indrets on no se'ns té en consideració. Jo soc cíborg, sense determinant. Vaig començar portant un sensor per temes de salut -i tot i que això no té aparentment cap relació amb els lavabos, no estaria de més que en algun hi haguessin contenidors de residus sanitaris. Al

començament em va costar fer la transició i em sentia observat en els espais públics, però amb el temps em vaig anar sentint còmode amb la meva nova identitat. Ara ja porto implantat un reguitzell d'aparells electrònics com a extensió dels meus sentits. Molts cops he d'anar als sanitaris no a descarregar, sinó a carregar les bateries de tots els meus aparells, i sempre em falten endolls. O mira, aquell any 2021, per exemple, feia res que estava participant en una prova pilot d'uns bolquers dissenyats per condimentar i preparar el compost biològic. No servirien uns bolquers per a persones adultes? Sí, però aquesta no és la qüestió, el tema és que no hi ha cap lavabo amb un símbol d'una planta on poder abocar el meu compost. Ah, i mai no he sabut a qui es refereixen alguns quan parlen de la gent que «perd oli». En tot cas, no he vist cap senyalització en cap lavabo de Manresa que indiqui que a l'interior hi ha setrills.